

Sygn. akt I C 1200/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Izabela Kosińska – Szota

Protokolant Lucyna Kazimierzuk

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2014 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku S.A. z siedzibą w W.

przeciwko H. L.

o zapłatę 1 704,15zł

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1200/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej H. L. kwoty 1 704,15 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu i zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że wystawiła wyciąg z ksiąg rachunkowych w dniu 23 stycznia 2013 r. nr (...), w którym stwierdziła, że pozwana posiada wymagalne zadłużenie z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 9 kwietnia 2010 r. w wysokości dochodzonej pozwem. Strona pozwana podniosła, bank wezwał najpierw pozwaną do dobrowolnej spłaty, przy czym pismo wróciło z adnotacją „adresat nie odebrał przesyłki w terminie”. Strona powodowa podała, że na zadłużenie składają się niespłacony kapitał w kwocie 1 587,82 zł, odsetki umowne w kwocie 68,30 , odsetki od zobowiązania przeterminowanego w kwocie 48,03 zł.

Pozwana wniosła sprzeciw podnosząc, że ma stałe zlecenie bankowe, na podstawie którego każdego miesiąca z jej emerytury na konto banku przelewana jest kwota 580 zł. Pozwana wskazała, że zwrot pisma z adresu we W. przy ul. (...) wynikał z jej przeprowadzki do B.. Pozwana podała, że przeprowadziła się w sierpniu 2011 r., w czerwcu 2011 r. zmarł jej mąż i rozbieżność w spłacie mogła być tego powodem.

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa ograniczyła dochodzone powództwo do kwoty 1 691,16 zł, w tym kapitału w kwocie 1 691,16 zł, odsetek umownych w kwocie 68,30 zł wskazując, że ograniczenie wynika z dwóch wpłat po wniesieniu powództwa w kwotach 34,36 zł z 1 lutego 2013 r., i 34,70 zł z dnia 1 marca 2013 r. Ponadto strona powodowa wniosła o zasądzenie kwoty 129,50 zł tytułem odsetek ustawowych liczonych do dnia wniesienia pozwu tj. 23 stycznia 2013 r. do dnia 1 października 2013 r. od kwoty wymagalnego. Strona powodowa podniosła, że pozwana nie zaprzecza istnieniu wierzytelności, a powołuje się na swą ciężką sytuację materialną, ponadto, że nie zgadza się z twierdzeniem pozwanej, iż comiesięcznie dokonuje spłat pożyczki w kwocie 580 zł.

W drugiej odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa ograniczyła roszczenie dochodzone w sprawie do kwoty 1 853,19 zł (mimo, że wartość przedmiotu sporu wynosiła 1 704,15 zł wskazując, że kapitał wynosi 1 587,82 zł, odsetki

umowne 68,30 zł, odsetki od zobowiązania przeterminowanego 35,04 zł i odsetki ustawowe liczone od dnia wniesienia powództwa tj. od 23 stycznia 2013 r. do dnia 25 listopada 2013 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana H. L. zaciągnęła pożyczkę w (...) Banku S.A. z ratą w wysokości 520 zł miesięcznie, a następnie druga pożyczkę z ratą w wysokości 64 zł.

Dowód:

- zeznania pozwanej – k.64

W dniu 13 maja 2009 r. pozwana H. L. zawarła z (...) Bankiem S.A. umowę rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego o numerze (...).

Dowód:

- umowa rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego – k.63

Pozwanej wskazano, że jest to rachunek do spłat jej zobowiązań zaciągniętych w (...) Banku S.A. pozwana posiada rachunek w (...) S.A. i w związku z zaciągniętymi zobowiązaniami zleciła, by z jej rachunku w (...) S.A. co miesiąc na rachunek o numerze (...) przekazywane były raty pożyczki w łącznej kwocie 584 zł.

Dowód:

- zeznania pozwanej – k.64

Od 1 września 2011 r. do 1 kwietnia 2014 r. z rachunku pozwanej w (...) S.A. w ramach zlecenia stałego co miesiąc 1 – go każdego miesiąca na rachunek odbiorcy nr (...) przekazywane były kwoty po 584 zł (31 wpłat), w łącznej kwocie 18 104 zł.

Dowód:

- zestawienie transakcji od 1.09.2011 r. do 01.04.2014 r. – k.70 – 75

- zestawienie transakcji od 01.06.2013 r. do 01.01.2014 r. – k.55 - 56

Strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty zadłużenia wynoszącego na dzień 10 grudnia 2012 r. kwotę 1 686,65 zł z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 9 kwietnia 2010 r. w terminie 7 dni. Przesyłka wysłana na adres pozwanej przy ul. (...) we W. nie została podjęta w terminie.

Dowód:

- przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 11.12.2012 r. – k.25

- kserokopia niepodjętej przesyłki – k.26

W dniu 23 stycznia 2013 r. strona powodowa wystawiła oświadczenie/wyciąg z ksiąg (...) Banku S.A. określając zadłużenie pozwanej H. L. z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 9 kwietnia 2010 r. na kwotę 1587,82 zł.

Dowód:

- oświadczenie/wyciąg z ksiąg (...) Bank S.A. – k.24

Według historii rachunku kredytowego nastąpiły automatyczne spłaty na rachunek (...) w dniu 1 lutego 2013 r. w kwocie 34,36 zł i 1 marca 2013 r. w kwocie 34,70 zł. Następnie kwota 2,73 zł 1 kwietnia 2014 r., i 49,13 zł 2 maja 2014 r.

Dowód:

- historia rachunku kredytowego – k.29, 81

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako nieudowodnione podlegało oddaleniu.

Z dowodów przeprowadzonych przez Sąd w żaden sposób nie wynika w jakiej wysokości, kiedy, na jaki okres pozwana H. L. zaciągnęła zobowiązanie wobec powodowego (...) Banku S.A. Brak jest również dowodu potwierdzającego wypowiedzenie umowy pożyczki czy też kredytu, dokumentu wykazującego okres powstania zaległości oraz postanowień umowy, bądź regulaminu dotyczących możliwości naliczania odsetek.

Strona powodowa składając pozew oparła w istocie swe roszczenie na oświadczeniu/wyciągu z ksiąg rachunkowych banku nie bacząc, że wytoczyła powództwo i winna udowodnić swe roszczenie zgodnie z przepisem art. 6 k.c. stanowiącym, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Sąd, mimo przepisów o prekluzji dowodowej, postanowieniem wydanym na rozprawie 5 lutego 2014 r. zobowiązał pełnomocnika strony powodowej do m. in. do wskazania i udowodnienia okresu, kiedy powstało zadłużenie pozwanej, skoro co miesiąc przekazywane były na konto o nr (...) wpłaty w kwocie 584 zł. Strona powodowa nie złożyła żadnych dokumentów w tym przedmiocie wykazujących okres, w jakim miało powstać zadłużenie pozwanej. Strona powodowa nie uczyniła również w całości zadość wezwaniu jak w pkt 2 postanowienia z dnia 9 maja 2014 r. i nie wskazała jakie zobowiązania wobec (...) Banku S.A. posiada pozwana. W piśmie z dnia 21 maja 2014 r. na wezwanie Sądu podniosła, że z zestawienia wpłat wynika, że pozwana przekazywała wykazane kwoty na swój rachunek oszczędnościowo – rozliczeniowy, który posiada w (...) Banku S.A. i kwoty spłat automatycznych wykazane przez pozwaną nie były przekazywane na spłatę zobowiązania, które jest dochodzone w niniejszym postępowaniu i powołała jako dowód historię rachunku kredytowego nr (...) przypisanego do umowy nr (...). Strona powodowa nie zwróciła jednak żadnej uwagi, że w przedstawianych przez nią historiach rachunku kredytowego, na podstawie których wskazywała na wpłaty dokonywane przez pozwaną po wniesieniu pozwu każdorazowo w opisie operacji znajduje się zapis „Spłata kredytu Spłata automatyczna (...)”. Jest to ten sam numer rachunku widniejący w każdorazowym przelewie na zlecenie stałe właśnie na ten numer rachunku odbiorcy. Strona powodowa w żaden sposób nie wyjaśniła kwestii dotyczącej tego, z jakich powodów wpłaty w istocie każdego pierwszego w ramach spłaty automatycznej były w kwotach 34,36 zł, 34,70 zł, 2,73zł i 49,13 zł, skoro jak wynika z zestawienia transakcji z C. za okres od 1 września 2011 r. do 1 kwietnia 2014 r. i zeznań powódki, wpłaty były dokonywane przelewami jako zlecenia stałe. Skoro pozwana posiadała rachunek oszczędnościowo – rozliczeniowy i z tego rachunku następnie była dokonywana spłata automatyczna, jak wynika z historii rachunku, to dlaczego strona powodowa nie zaliczała ich na poczet poszczególnych rat, zaliczając tak niskie kwoty 34,36 zł, 34,70 zł, 2,73zł i 49,13 zł.

Stanowczo stwierdzić należy, że strona powodowa w ogóle nie wykazała zasadności swego roszczenia, ponieważ zaoferowane przez nią dowody w procesie są niewystarczające. Przede wszystkim strona powodowa nie udowodniła w jakiej wysokości pozwana zaciągnęła pożyczkę w dniu kwietnia 2009 r., w jakiej wysokości były raty, na jaki rachunek i w jakiej dacie raty miały być dokonywane. Brak wykazania tych okoliczności jest wynikiem nieuczynienia zadość przepisowi art. 6 k.c. Rzeczą strony powodowej było więc przedłożenie jako dowód w sprawie umowy pożyczki z dnia 9 kwietnia 2009 r. Z jej postanowień Sąd mógłby ustalić wysokość i wymagalność rat oraz rachunek, na który raty powinny być wpłacane. Tymczasem strona powodowa z sobie tylko znanych powodów uznając, że oświadczenie/wyciąg z ksiąg (...) Banku S.A. jest wystarczającym dowodem, nie wykazała tych okoliczności, jak też ani okresu, w którym miało powstać zadłużenie pozwanej, jak też pisma wypowiadającego umowę, a za takie nie sposób uznać przedsądowego wezwania do zapłaty. Strona powodowa nie uwzględniła przepisu art.95 ust. 1a ustawy

z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz. 1376), w myśl którego moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym. Zatem nie jest wystarczające się powołanie na takie księgi w procesie cywilnym. Wszystkie te okoliczności podlegają badaniu przez Sąd, tym bardziej, że po pierwsze, wbrew twierdzeniom strony powodowej, pozwana zaprzeczyła, by miała jakieś zadłużenie, po drugie, przedłożyła zestawienie, z którego wynika, że comiesięcznie wpłacała kwoty po 584 zł. Ponadto pozwana w zeznaniach podała, że zaciągnęła pożyczkę w 2009 r. w maju bądź czerwcu 2009 r., następnie zaciągnęła kredyt konsolidacyjny w kwietniu 2010 r. z ratą po 520 zł miesięcznie i z niego spłaciła kredyt w C., a następnie dobrała w A. kredyt 4 000 zł i spłacać miała ratę 64 zł. Z tego względu w lipcu lub sierpniu 2011 r. przekazała dyspozycję zlecenia stałego w C. na kwotę 584 zł (520 zł + 64 zł) na rzecz (...) Banku S.A.

Zeznania pozwanej tworzą logiczną całość, bowiem wynika z nich spójny ciąg wskazujący, że po zaciągnięciu drugiej pożyczki u strony pozwanej dokonywała spłat rat obu pożyczek w ramach zlecenia stałego. Pozwana przedstawiła umowę rachunku oszczędnościowo - rozliczeniowego, z którego jednak strona powodowa pobierała jakieś kwoty na podstawie bliżej nie znanych dokumentów. Zwrócić należy uwagę, że sama nazwa rachunku wskazuje, że był to rachunek nie tylko oszczędnościowy, ale i rozliczeniowy. Ponadto pozwana wskazała, że poinformowano ją, że jest to rachunek do spłat, co potwierdza odręczna adnotacja na umowie rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego. Skoro strona powodowa nie udowodniła, że pozwana powinna na inny rachunek dokonywać wpłat rat, to nie sposób podważyć wersję zdarzeń przedstawioną przez pozwaną. Odnosząc się do twierdzeń strony powodowej, że pozwana nie zaprzeczyła istnieniu wierzytelności, stwierdzić wypada, że pozwana tak sformułowała sprzeciw rozważając ewentualne przyczyny powstania zaległości, przy czym na rozprawie w dniu 5 lutego 2014 r. wskazała, że nie wie w jaki sposób zadłużenie powstało, ponieważ posiada zlecenie stałe i od czterech lat dokonuje spłat zadłużenia. Ponadto strona powodowa nie przedstawiła żadnego dowodu, na podstawie którego Sąd ustaliłby kiedy pozwana zaprzestała wpłat rat, a także kiedy umowę pozwanej strona powodowa wypowiedziała.

Mając te okoliczności na względzie, bacząc ponadto, że pozwana od 1 września 2011 r. wpłaciła na rzecz strony powodowej 18 104 zł, Sąd powództwo oddalił.

Sąd nie umorzył w części, w których strona powodowa ograniczała swe żądanie, ponieważ w istocie, następowało rozszerzenie powództwa, z tym, że wynikało to z kapitalizacji odsetek pierwotnie żądanych w pozwie.